

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Nadejda

Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic și de partea vătămată Ștefan Vlas, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Pascal Vasile Isae, născut la 13 aprilie 1950, originar din s. Cobîlca, r-nul Strășeni, domiciliat or. Strășeni, str. C. Stamati 34.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.05.2013 - 29.07.2014;

Instanța de apel: 25.08.2014 - 18.12.2015;

Instanța de recurs: 10.02.2016 - 13.09.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 29 iulie 2014, Vasile Pascal a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ștefan Vlas a fost admisă în principiu urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță, a constatat în fapt că, Vasile Pascal la 24 aprilie 2012, aproximativ la ora 09:00, aflându-se la locul său de muncă, la magazinul de materiale de construcție „Dăniț-Croitoru”, situat în apropiere de gara feroviară din or. Strășeni, în timp ce Petru Croitor se certa cu Ștefan Vlas, a intervenit în conflictul iscat între ultimii, fără nici un motiv și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, având un comportament neacceptat în societate, în prezența unui cerc nedeterminat de persoane, acționând intenționat cu o obraznicie deosebită, încălcând grosolan ordinea publică, l-a numit pe Ștefan Vlas cu cuvinte necenzurate și a aplicat violență asupra acestuia, după care a luat de jos o bătă de lemn și s-a năpustit asupra lui Ștefan Vlas pentru a-l lovi, acțiuni care au fost stopate imediat de Ion Gavriliță care a intervenit în vederea curmării acțiunilor huliganice.

În rezultat, lui Ștefan Vlas i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză

medico-legală nr. 39 din 26 februarie 2013, vătămări corporale ușoare.

3. Inculpatul Vasile Pascal, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cerințelor, a invocat că:

- i-a fost grav încălcat dreptul la apărare or, inculpatului nu i-a fost înaintată o învinuire clară și concretă în privința rezultatelor verificării argumentelor invocate de învinuit în apărarea sa, caracterului faptelor sale și în privința încadrării juridice a acestora, fapt ce contravine pct. 3 lit. a) art. 6 din CțEDO;

- organul de urmărire penală nu și-a manifestat rolul activ pentru aflarea adevărului, neîndeplinind toate acțiunile procesuale penale pentru a stabili dacă inculpatul a săvârșit infracțiunea incriminată;

- nu a fost efectuată cercetarea la fața locului a terenului aferent magazinului de materiale de construcție unde a avut loc conflictul, nu a fost efectuată examinarea corporală a părții vătămate și inculpatului, nu a fost efectuată reconstituirea faptei la fața locului, nu a fost efectuată percheziție, nu a fost efectuată confruntarea între partea vătămată și inculpat pentru a înlătura divergențele dintre declarațiile acestora;

- rechizitoriul nu este bazat pe probe întru confirmarea învinuirii înaintate inculpatului;

- cauza nu a fost examinată sub toate aspectele, probatoriul este superficial și incomplet întrucât organul de urmărire penală nu a adus probe incontestabile, pentru a fi studiate în ședința de judecată, care ar demonstra cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor;

- nevinovăția inculpatului se demonstrează prin faptul că nu a fost determinat gradul prejudiciabil al infracțiunii conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă;

- fapta prejudiciabilă a fost săvârșită pe teritoriul proprietății private a persoanei fizice și timpul în care magazinul nu activa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, a fost admis apelul, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal a fost încetat, Vasile Pascal a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, iar în baza art. 30 alin. (2) Cod contravențional, a fost încetat procesul contravențional în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, Vasile Pascal la 24 aprilie 2012, aproximativ la ora 09:00, aflându-se la locul său de muncă, la magazinul de materiale de construcție „Dăniș-Croitoru”, situat în apropiere de gara feroviară din or. Strășeni, în timp ce Petru Croitor se certa cu Ștefan Vlas, a intervenit în conflictul iscat între ultimii, l-a numit pe Ștefan Vlas cu cuvinte necenzurate și a aplicat violență asupra acestuia, după care a luat de jos o bătă de lemn și s-a năpustit asupra lui Ștefan Vlas pentru a-l lovi, acțiuni care au fost stopate imediat de Ion Gavrilă care a intervenit în vederea curmării acțiunilor huliganice.

În rezultat, lui Ștefan Vlas i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză

medico-legală nr. 39 din 26 februarie 2013, vătămări corporale ușoare.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut următoarele probe: declarațiile inculpatului Vasile Pascal, părții vătămate Ștefan Vlas, martorilor Vasile Bargan, Grigore Șchiop, Tamara Țurcan, Grigore Rusu, Ana Pascal, Ion Gavriliță, Petru Croitor și raportul de expertiză medico-legală nr. 39 din 26 februarie 2013, prin care se confirmă că pe corpul și fața lui Ștefan Vlas au fost depistate echimoze și comoție cerebrală, ceea ce constituie vătămări corporale ușoare (f.d.42, vol.I).

Astfel, instanța de apel a stabilit că din probele expuse, se confirmă că între Vasile Pascal și Ștefan Vlas a avut loc un conflict generat de comportamentul lui Ștefan Vlas, care își plasa automobilul în preajma magazinului, unde activa Vasile Pascal și care a încercat să aplaneze situația de conflict, fără să fi avut intenția de a încălca ordinea publică, prin ce a săvârșit contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Totodată, instanța de apel ținând cont de faptul că contravenția a fost săvârșită la 24 aprilie 2012, iar potrivit art. 30 Cod contravențional, termenul general de prescripție este de 3 luni, a dispus încetarea procesului contravențional în privința lui Vasile Pascal, în legătură cu expirarea termenului prescripție de tragere la răspundere contravențională.

5. Procurorul, în temeiul pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele infracțiunii săvârșite, a interpretat eronat dispozițiile legale și de asemenea în mod eronat a apreciat probele administrate de către acuzarea de stat, fapte din care rezultă că a pus accentul în mare parte pe depozițiile inculpatului și versiunii formulate de către acesta, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz.

Or, în cazul în care instanța de apel nu este de acord cu aprecierea probelor de către procuror și a ajuns la concluzia calificării acțiunilor inculpatului Vasile Pascal în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, urma să dezvăluie această concluzie expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și puse la baza deciziei de încetare, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Sușține recurentul că, vina inculpatului Vasile Pascal în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, se confirmă prin: declarațiile părții vătămate Ștefan Vlas (f.d.45, 158-161 vol.I); martorilor Vasile Bargan (f.d.52 vol.I, 54-56 vol.II); Grigore Șchiop (f.d.51, 163-16 vol.I); Tamara Țurcan (f.d.53, 167-168, vol.I); Grigore Rusu (f.d. 68-70 vol.II); Ana Pascal (f.d.72 vol.II); Ion Gavriliță (f.d.77-80 vol.II); probele materiale: plângerea depusă de Ștefan Vlas (f.d.17 vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 39 din 26 februarie 2013, prin care se confirmă că pe corpul și fața lui Ștefan Vlas au fost depistate echimoze precum și comoție cerebrală, ceea ce constituie vătămări corporale ușoare (f.d.42 vol.I); ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Petru Croitor din 30 aprilie 2013 (f.d.98 vol.I); ordonanța de respingere a plângerii privind anularea

ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Petru Croitor din 05 iulie 2013 (f.d.133, vol.I).

A indicat recurentul că, prin calificarea faptei inculpatului Vasile Pascal în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, instanța de apel a constatat ca dovedit faptul: că ultimul i-a provocat părții vătămate Ștefan Vlas vătămări corporale; că fapta a fost săvârșită de către Vasile Pascal la data și locul indicat în actul de învinuire și că provocarea leziunilor corporale de către Vasile Pascal lui Ștefan Vlas a fost realizată în prezența mai multor persoane.

Apreciind fapta săvârșită de către Vasile Pascal, acuzarea consideră că, instanța de apel, a omis a se expune asupra locului în care s-a petrecut fapta și deci a exclus a se expune asupra elementului de „loc public” ca unul din elementele principale ale componenței de infracțiune prevăzută la art. 287 Cod penal, sau cel puțin nici nu a ținut cont de acest element.

Astfel, instanța de apel a apreciat în mod eronat noțiunea de loc public, prin prisma art. 131 Cod penal, noțiune pe care eronat a tratat-o și a aplicat-o la pronunțarea hotărârii, or, pe de o parte instanța admite că fapta a fost săvârșită în stradă, în fața magazinului unde accesul este liber și nu este limitat, care de fapt și se prezintă ca loc public, ca pe de altă parte, din motive neînțelese, prin soluția dispusă să se contrazică pe sine.

Consideră recurentul că, nu este întemeiată nici motivarea instanței de apel referitor la prezența relațiilor ostile între părți, fiind omise de către aceasta explicațiile expuse în pct. 10) alin. (10) al hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006, „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”.

Subsidiar recurentul a invocat că, prima instanță corect a reținut că, inculpatul împreună cu martorii Petru Croitor și Grigore Rusu încearcă să demonstreze că anume partea vătămată a fost autorul actului huliganic, deoarece această poziție intră în contradicție cu celelalte probe administrate în ședința de judecată, iar veridicitatea declarațiilor acestora este îndoielnică, fiindcă Petru Croitor a avut un rol activ în acest conflict, fiind sancționat contravențional, iar ceilalți doi sunt în relații de dependență față de Petru Croitor.

5.1. Partea vătămată Ștefan Vlas, în temeiul pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate Ștefan Vlas care coroborează cu declarațiile martorilor Vasile Bargan, Gheorghe Șchiop, Grigore Rusu, Ana Pascal, Ion Gavriliță și Petru Croitor.

Consideră recurentul că, instanța de apel incorect a încadrat acțiunile lui Vasile Pascal în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, fără a da apreciere acțiunilor inculpatului cu referire la intervenirea asupra conflictului iscat între Petru Croitor și Ștefan Vlas, năpustirea lui asupra lui Ștefan Vlas cu pumnii, cu o bâta și pronunțând cuvinte necenzurate.

Instanța nu a ținut cont că, partea vătămată Ștefan Vlas și martorii au relatat în detalii derularea evenimentului conflictual și acțiunile concret întreprinse de către Vasile Pascal, atât la capitolul exprimării cu cuvinte necenzurate, cât și

aplicării vătămarilor corporale, care și-au găsit confirmarea în raportul de expertiză medico-legală, precum și petrecerea acestor acțiuni în prezența mai multor persoane.

Mai mult, instanța de apel nu a dat apreciere critică declarațiilor martorilor Petru Croitor, care a fost implicat direct în conflict și în privința căruia a fost dispusă tragerea la răspundere contravențională pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional și Ana Pascal, care este soția inculpatului.

Consideră recurentul că, decizia instanței de apel nu este conformă nici explicațiilor hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006, „Cu privire la practica judiciară pe cauzele penale despre huliganism”, ori din probele colectate rezultă că acțiunile lui Vasile Pascal nu au fost provocate de careva acțiuni ale părții vătămate, dimpotrivă ultimul voluntar, fără careva temei, a purces la declanșarea acțiunilor huliganice expuse în învinuire.

6. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează total hotărârea atacată, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Recurenții invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal statuează că temeiurile invocate și-au găsit confirmarea în cauza dată, reținând în acest context următoarele.

În sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la

respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal lărgit constată, că apelul declarat de inculpat, a fost greșit admis și instanța de apel neîntemeiat a dispus încetarea procesului penal cu recunoașterea lui Vasile Pascal vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) Cod contravențional și încetarea procesului contravențional din motivul intervenirii termenului tragerii la răspundere contravențională.

Ajungând la soluția respectivă Colegiul penal lărgit expune următoarele.

Prima instanță a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauza penală, prin analiza profundă a acestora și coroborarea lor cu alte probe, apreciindu-le în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe în parte și just a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Vasile Pascal în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Articolul 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, prevede huliganismul, acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Acțiunile de huliganism, în spațiu și timp, se pot desfășura și în locuri nepopulate sau noaptea, dar cu încălcarea ordinii publice.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze că, latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin intenție, iar motivele acestei infracțiuni sunt motive huliganice.

Astfel, ținând seama de cele menționate mai sus, Colegiul consideră greșită concluzia instanței de apel, precum că din probele cauzei, se confirmă faptul că între Vasile Pascal și Ștefan Vlas a avut loc un conflict generat de comportamentul lui Ștefan Vlas, care își plasa automobilul în preajma magazinului unde activa inculpatul, și care a încercat să aplaneze situația de conflict, fără să fi avut intenția de a încălca ordinea publică, or, prima instanță corect a reținut că, faptul încălcării grosolane a ordinii publice a fost confirmat prin declarațiile tuturor martorilor audiați în ședința de judecată care au relatat unanim că acțiunile incriminate inculpatului au atentat la normele de conviețuire socială, or manifestările inculpatului au avut loc dimineața, într-un loc public, la marginea traseului

internațional Chișinău-Ungheni-Iași, vizavi de stația auto și Gara feroviară, alături de piața orășenească, locuri care prin destinația lor sunt de uz public.

Mai mult, instanța de apel la adoptarea soluției, nu a luat în considerație locul în care s-a petrecut fapta, excluzând a se expune asupra elementului de „loc public” prin prisma art. 131 Cod penal, ca unul din elementele principale ale componenței de infracțiune prevăzută la art. 287 Cod penal, cu toate că, instanța admite că fapta a fost săvârșită în stradă, în fața magazinului unde accesul este liber și nu este limitat, care de fapt și se prezintă ca loc public.

La fel, prima instanță corect a reținut ca fiind demonstrat faptul că, inculpatul a aplicat violență asupra părții vătămate într-o manieră însoțită de o obrăznicie deosebită, or faptul aplicării violenței din partea inculpatului nu este negat nici de inculpat și nici de ceilalți martori audiați care confirmă că partea vătămată se îmbrâncea cu inculpatul și cu Petru Croitor căzând jos, acțiuni care încercau să fie curmate de către terțe persoane.

Astfel, Colegiul ține să menționeze că, instanța de apel ajungând la concluzia calificării acțiunilor inculpatului Vasile Pascal în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, a efectuat o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Cât privește calificativul agravant reținut în rechizitoriu privind aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale, prima instanță corect a menționat că, nici un martor nu a negat faptul că inculpatul a luat o bâtă de lemn, lungă, cu care intenționa să lovească partea vătămată, însă din motivul intervenției martorului Ion Gavriliță, nu a reușit să o lovească, or în cazul dat nu contează dacă a fost sau nu realizată intenția criminală de a lovi, fiind suficient modul public de aplicare a obiectului respectiv.

Astfel, în opinia Colegiului penal lărgit, prima instanță just a constatat împrejurările cauzei care relevă concludent și cert că inculpatul Vasile Pascal, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, având un comportament neacceptat în societate, în prezența unui cerc nedeterminat de persoane, acționând intenționat cu o obrăznicie deosebită, încălcând grosolan ordinea publică, l-a numit pe Ștefan Vlas cu cuvinte necenzurate și a aplicat violență asupra acestuia, după care a luat de jos o bâtă de lemn și s-a năpustit asupra lui Ștefan Vlas pentru a-l lovi, acțiuni care au fost stopate imediat de Ion Gavriliță.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că starea de fapt și de drept stabilită în sentință concordă cu circumstanțele constatate și probele administrate, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Colegiul penal lărgit menționează că, prima instanță la individualizarea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. art. 16, 61, 75 Cod penal, corect stabilind inculpatului Vasile Pascal pedeapsa 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Totodată se reține că, prima instanță corect a dispus admiterea în principiu a acțiunii civile înaintate de partea vătămată, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

Reținând cele invocate, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată, având în vedere că apelul neîntemeiat a fost admis,

prin casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței primei instanțe.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic și de partea vătămată Ștefan Vlas, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2015, cu menținerea sentinței Judecătoriei Strășeni din 29 iulie 2014, prin care Pascal Vasile Isae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ștefan Vlas, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 octombrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma